

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

Št. 18

V Gorici, v petek 5. marca 1926

Leto IX.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzola
št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5,
— (prej Scuole). —
Telef. int. št. 308.

Zdrobite verige!

Tržaški in koperski škof dr. A. Fogar je izdal za velikonočni čas 1260 pastirski list, ki govori o zelo perečem sodobnem vprašanju, o krščanski družini. Kot rdeča nit prepleta škofova razmotrivanja sledeča plemenita zamisel: »Krščanska družina naj goji temeljne družabne kreposti in naj preobrazzi družbo.«

Beseda prevzvišenega je priprosta, topla in iskrena. Prihaja od srca in bo gotovo našla tudi pot do src vernikov. Naj v vzgled na vedemo danes odlomek, ki utemeľuje potrebo, da se krščanska misel udeleži v življenju. Škof pravi:

»Dandanes se toliko govori in piše o spoštovanju, ki smo ga dolžni veri, poudarja se, da mora imeti vera vpliv na javno in privatno življenje, na šolo in družino. Mi se tega odkritosrčno veselimo! Če se ne motim, se misli tu na našo katoliško vero z vsemi njenimi resnicami, z njeno pravostjo in zakramenti; saj je katoliška vera, vera skoro vseh prebivalcev našega kraljestva in je pripoznana tudi od države. »Vse vere so enako dobre«, to reklo je izšlo od framasonov, — ki danes niso več v modi pri nas — s tem namenom, da ne bi po nobeni veri živeli. Pri mnogih so svoj namen dosegli. Framasonstvo res nima več tiste moči kot prej, toda povejte mi, zakaj kljub temu še velja pravilo: »Vse vere so enako dobre« in kar je še hujše, zakaj velik del res nič več krščansko ne živi. Ni dosti, da obsojate framasonstvo, da obzaluje škodljiv vpliv, ki ga je imelo v verskem in pravstvenem oziru v šoli, zabaviščih, družbi in pri oddaji služb. Zdrobite te verige, bodite verniki!«

Potem govori prevzvišeni na naslov izobražencev:

»Izobraženci! Vi ne veste, kako bo naše ljudstvo srečno, če bo vaše delo, da ste postali verni. Kakšen lep zgled bi mu dali! Koliko važnih vprašanj bi s tem rešili v korist vsem in nobenemu v škodo, koliko zla bi odpravili in kakšen upliv bi imeli. Kar se tiče drugih veroizpovedanj moramo vse one, ki so v dobri veri spoštovati in ljubiti. Poznamo jih precejšno število, ki za službo ne gleda na našo krščansko postavbo, ki nam zapoveduje ljubiti vse brez izjeme, ne samo naše spoštovanje, ampak tudi občudovanje. Zahtevamo pa, da gotovi puste pri miru našo vero.«

V naši škofiji, ali boljše rečeno, v nekih njenih delih imamo vzrok in dolžnost, da vprašamo, ali je katoliška vera tista vera, v kateri hočejo našo mladino vzgojiti? Tudi iz najvišjega mesta se poudarja važnost, ki jo ima vera pri vzgoji mladine in upamo, da jo bodo oni, ki jo vzgajajo, res vzgojili v pravem krščanskem duhu. Jasno je, da kakšne nove vere ne moremo nikdar sprejeti, in bi bila za nas tudi odveč; saj jih imamo tako že preveč in te imajo vsaj vsaka svoje ime. Zato se ne bomo mogli zadovoljiti ne mi, ne krščanski stariši in mislim, da niti pripadniki drugih ver, z različnimi verskimi potvorbami, ki so nestalne in negotove, samo malovredni nadomestki, ki jih ponujajo pod svetim imenom »vere« in ne bodo dali dušne hrane našim otrokom.«

To so jasne in moške besede, ki govoreče pričajo, kako tržaški vlada nazno zasleduje vse pojave v

življenju svojih škofljanov. Za nas so te škofove besede še posebnega pomena iz dveh razlogov:

Prvič: Komendator Garassini, o čigar verskih razmišljanjih na učiteljskem zborovanju v Gorici smo pisali v zadnji »Straži«, naj vzame v roke pastirski list dr. A. Fogarja in uvidel bo, kako je njegova »učestnost« mršava. Prepričani smo, da ne bo nikdar več poskušal prodajati svoje »filozofije« o verstvi kakor je to storil v Gorici in tudi po drugih učiteljskih zborovanjih. Z razglašanjem svojih nauk je storil svojim višim zelo slabo uslugo, njegove trditve se pred škofovo besedo razblinijo kot pene v solncu.

Drugič: Pobožna »Educatio«, ki se s tako donkišotsko korajžjo spušča v boj za krščanske resnice in tako sveto naglašja svojo gorečnost

za krščansko moralo, neločljivost zakona in krščansko vzgojo mladine, naj prečita odstavek namenjen izobražencem. Zlasti naj si dobro ogleda in premisli škofov stavek: »Zahtevamo pa, da gotovi puste pri miru našo vero!« Ko bomo pri priliki še mi postregli dvoličnim »Educatio« s par dejstvi iz njihovega vsakodnevnega življenja, ko bomo napravili par primerov med njihovimi besedami in dejanji, potem bo njihove napihnjene verske vneme konec. Kakor smo jih že davno spreledali mi in vse uvidno naše ljudstvo, kakor jih do bro pozna njihov duhovni nadpastir, tako bo njihovo pobeljeno svobodomiselstvo spoznala vsa naša javnost.

Hvaležni smo tržaškemu knezofu za odločnost, s katero hoče razbiti verige, v katere hočejo vključiti naše ljudstvo razni krivi preroki.

Kaj se godi po svetu?

V zadnji številki smo govorili o dveh političnih dogodkih, ki zanimata evropske politične može.

To so dogodki, ki oznanjujejo, da bodo države krenile po drugi politični poti kot doslej.

Politika novih »blok«.

Jugoslovanska vlada je poslala v Rim svojega zunanjega ministra, ki se je domnil z Mussolinijem za složno nastopanje proti Nemčiji. To se pravi z drugimi besedami, da Italija vedno bolj širi svoj vpliv po Balkanu in da bo v doglednem času namesto Malega sporazuma nastopila zveza Jugoslavije z južno evropskimi latinskimi državami. Čehi in Poljaki so dejansko po svoji politiki že navezani na Francijo in Italijo. Na tak način imajo južne države Nemce v svojem obroču. Treba je dobiti še Jugoslavijo, ki naj kroti Mažare in Avstrije.

Zdaj bo tudi razumljivo, čemu se predvsem Francoz poteguje, da dobi Poljska stalnega zastopnika v Društvu narodov. Italijanski diplomati niso do zadnjega hoteli nič reči. Šele po obisku Ninčičevem v Rimu sta tudi Jugoslavija in Italija podprli poljsko zahtevo.

Pri zeleni mizi v ženevski palači bosta potemtakem sedela dva tabora nasproti. Nemci bodo na eni strani; na njih strani bodo bržkone tudi Angleži, ker se že itak boje skozi vso svojo zgodovino premoč ne Francije na kopnem; nemška zamera bi jim pa povzročila težave v kolonijah. Na drugi strani pa bodo Francija, Italija in njih zavezničce. Tako smo srečno prijadrali do časov, ko se v sami mirovni palači začnajo diplomatske spletakarje. Začela bo tako zvana politika »blok«. Pri taki politiki se pa kaj rado uganjajo le politične kupčije, ne pa delo v blagor ljudstev. Ena država išče zaveznika, da drži z njim mejaša v šahu; ta zopet išče četrtega, da ustvari spet takozvano omajano »ravnotežje« in ta igra se plete toliko časa, dokler ne pride do kakega naglega poloma vseh »blok«.

Nemci so razburjeni.

Zahteve raznih držav po stalnem zastopstvu v Društvu narodov niso Nemcem nič všeč. Razumljivo. Oni so menili, ko so okrenili hrbet zvezi z boljševiško Rusijo in podpisali pogodbo v Locarnu, da bodo na za-

padu kmalu dosegli prejšnjo oblast. Zdaj pa čutijo, da jim še predno pridejo v Ženevo večje roke. To je tudi javno povedal nemški državni kancler dr. Luther v Hamburgu. Pri slovesni pojedini, ki so jo tam priredili njemu v počast, je imel velik političen govor o sporu v Društvu. Dejal je, da je Nemčija prosila za vstop v tako Društvo narodov kot je obstajalo doslej, ne pa v tako, kot je hočejo Francozje. Nemci da ne morejo prepustiti, da bi Poljska prav zdaj želela biti ud, ko s tem tako očitno naperi ost francoske sulice v nemško srce. Na koncu govora je pa še povzdignil Luther svoj glas v svarilo, češ, zaveznički bodo zdaj s svojo trmo kar na en mah vničili vse pridobitve locarnske politike, če ne uvidijo upravičenosti nemškega stališča.

Skrivnostni prsti.

Vsemu svetu je po vojni nekako vcepljeno prikrito sovražstvo do »germanskih barbarov« Nemcev. Dosti tega sovražstva je upravičeno. Še več pa, ni nas strah povedati, pa je umetno stvorjenega. Zdaj se ne bomo povpraševali, kaj zla so učinili Nemci Francozom ali narobe, marveč hočemo pokazati na neke skrivne prste, ki mečejo suhljad na žerjavico, da lahko švig ne plamen.

Večkrat smo že povedali, da hoče tri dele nemškega delovnega ljudstva mirno delati v sporazumu s sosedi. Toda ostala četrtina in ta ima sredstva v rokah, hajska dalje. Vsem so znane različne pol javne bojne organizacije, ki pod pretvezo čiste domovinske ljubezni mešetarijo za eno stranko; navadno se pa še puste, kot plačanci izrabljati od velekapitala. Takih zvez je povsod ne samo v Nemčiji dovolj. Te nacionalistične organizacije grejejo misel na stari nemški imperializem in na monarhijo. V zadnjem času se je začela v Nemčiji pa še posebej v vrste propaganda. Izhajajo namreč debeli zvezki diplomatskih listin, kjer skušajo razni profesorji dokazati, da ni Nemčija prav nič kriva svetovne vojne. S tem hočejo reči, da so vsa ponižanja, ki jih je morala Nemčija za kaznen prestati, krivična in da se morajo vrniti stari nemške dinastije in stari nemški duh. Kajpak padajo taka zlohotna semena v ljudsko dušo in jo otrujejo ter podzavestno naščuvajo

proti drugim narodom. Tako slavi ta hudičev nacionalizem spet svoje zmage v pogubo človeštva.

Nemški »časopisni kralj«.

Dandanes si je menda že vsakdo na jasnem, da časopisje ustvarja javno mnenje. Sam sedanji papež je izjavil časnikarjem, da je tisk svetovna velesila, ki s svojim strahovitim orožjem lahko ustvari obilico dobrega, povzroči tudi lahko kupe gorja. Neki učenjak se je izrazil, če bi danes živel sv. Pavel, apostol narodov, bi gotovo postal časnikar.

Veliki pomen časopisja poznajo vsi tisti, ki imajo moč v rokah. Kapitalisti ga podkupujejo s težkimi milijoni, da ne vzburkajo delavskih množic proti njim; vlade ga podkupujejo, da piše njim v prilog. Kdor hoče ustvariti javno mnenje se poslužuje tiska, ki se vrine v zadnjo kodo in doseže svoj namen.

Danes je večina časnikov v Nemčiji nacionalistično usmerjena. Posebno izven glavnih središč. Zakaj? Ker vlada danes nemško republiko nekronani nemški kralj, finančni svetnik dr. Hugenberg, ki ima oblast nad 57 odstotki nemškega časopisja.

Njegova moč.

Mož je znal s svojo spretnostjo in trgovskim talentom pridobiti vpliv in prvo besedo pri sedmerih največjih bankah, ima celo vrsto papirnic, celo filme izdeluje. Njegov koncern je obsegal lani že 1200 časnikov, letos jih pleše, kakor dr. Hugenberg piše že 1600. Glavna njegova moč na javno mnenje pa obstoja v njegovih dopisnih uradih s posebnimi velikanskimi brezžičnimi postajami. Vse svoje moči pa je Hugenberg postavil v službo desnih čarskih velekapitalističnih strank. Izven njegovega vpliva stoje še republikanski in centrumaški tisk.

Se razume, da ves ustroj Hugenbergove velesile, posebno TU- dopisni urad (Telegraphen-Union Pressfunk), služi nacionalistični misli in težki industriji. Njegovi dopisni uradi sestavijo o kakem dogodku brzojavko in jo priredijo, kakor dobe navodila od svojega glavarja. Taka brzojavka pride v časopise, ljudje berejo, verjamejo in naenkrat je javno mnenje tako ustrojeno, kakor je »časopišnemu kralju« prav. Brzojavke o raznih nemirih in slabem položaju v Rusiji so se vse skuhale v teh kuhinjah. Hugenberg je izdal kratko povelje in drugo jutro so že prodajali na ulicah liste, ki so hujskali proti, ko je šel Stresemann podpisat v London locarnske pogodbe; Hugenbergovo delo je tudi izstop nacionalističnih ministrov iz vlade. Tako se širi njegova moč, ki je zopet v omenjeni službi nacionalizma, ki zopet ni nič drugega kot le ponižen hlapec fabrikantov in bankirjev.

Republikanska Nemčija se bo morala zelo truditi, da iztrga nemško javno mnenje od tega vpliva.

H koncu nai omenimo še, da se tudi med Slovenci najdejo časopisi, ki ne posegajo v javno življenje iz načelnih razlogov marveč zastran osebnih koristi nekaterikov. Iz povedanega je razvidno, kako čestokrat udarjajo skrivni prsti na tipke, ki mesto blažilnih melodij igrajo speve maščevanja med ljudstvi. Te melodije se žal, čujejo tudi pred večerom zborovanja Društva narodov.

DNEVNE VESTI.

PROTI ODERUŠTVU.

V naše uredništvo in v tajništvo naše politične organizacije prihaja vsak dan polno strank, ki se bridko pritožujejo nad raznimi posredovalci in odvorniki zaradi premastnih računov. Znani so nam slučajji, ko so si gotovi posredovalci pridržali za svoje delo po polovico celotne vojne odškodnine. Za delo, ki bi bilo vredno 100—500 lir, si razni gospodje posredovalci zaračunajo po 1000—6000 lir in še več. Proti temu oderuštvi bo naš list odsej vodil ostro borbo, ker ne moremo dopustiti, da bi se naše revno ljudstvo na tak sramoten in podel način izžemalo. Prisiljeni bomo priti z imeni na dan, če prizadeti go spodje sami ne spoznajo svoje brezvestnosti in nesramnosti. Vsak posamezen slučaj oderuštva bomo prijavili državnemu pravdnistvu. Nečloveškega in krivičnega izžemanja mora biti enkrat konec. Pozivljamo naše ljudi in posebno naše izobražence, da nam javijo vse slučaje oderuštva, za katere doznajo. Slučaji morajo biti to bodi posebno podčrtano, resnični in dokazani.

Osebna vest.

Č. g. župnik-dekan Valentin Pipan iz Renč je dobil te dni ugodno rešeno prošnjo glede italijanskega državljanstva, ki mu je bilo priznano. Iskreno častitamo!

Operni tenorist Marij Šimenc,

naš goriški rojak, ki deluje sedaj na zagrebški operi, se mudi te dni v Gorici, od koder odpotuje na študijsko potovanje po raznih italijanskih mestih.

Novo okrožje »Prosvetne zveze«.

Zadnjo nedeljo se je ustanovilo v Bovcu novo okrožje »Prosvetne zveze«: Bovsko okrožje. Pristopila so tri društva: čezsoško, loško in bovški mladinski krožek. Po daljšem načelnem predavanju odposlanca »Prosvetne zveze« je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik Ivan Šuler, taj. V. Stanič, blag. Černuta Mihel. Želimo novemu okrožju obilo uspehov.

Za železničarje-vpokojece.

Organizacija državnih vpokojencev za Julijsko Benečijo nas obvešča o sledečem:

Kakor je znano je vlada izdala odlok, ki proglašja za definitivne vse provizorične rešitve pokojninskih prošelj vpokojencev nekdanjih državnih železnic. Ta odlok vsebuje tudi člen, ki določa, da se morajo vsi eventuelni prizivi vložiti tekom februarja. Ker pa so vpokojenci doznali za odredbo zelo kasno, se je pri finančnem ministru doseglo, da se ta rok podaljša. Organizaciji v južni Tirolski in naša

v Trstu sta poslali že v Rim odvetnika Olivierija odnosno Bianchija, ki sta nesla na ministrstvo prve prizive. Obenem se izdelala tudi spomenica za ministre in tozadevne komisije. Vsem vpokojencem bivše državne ali južne železnice, ki še niso svojih prizivov vložili, svetujemo, naj to brž store in pošljejo prošnje potom odv. Bianchija, Via Torre bca. 27, Trst.

Tečaj za občinske upravitelje in uslužbence.

Ravnateljstvo tukajšnje trgovske šole nas obvešča, da bo v nedeljo 7. t. m. ob 11. uri dopoldne odprt z uvodnim predavanjem odv. Perne poseben tečaj o vodstvu in uradovanju v občinah. Tečaj bo važen ne le za obč. tajnike in uradnike, marveč tudi za tiste, ki imajo željo postati poteštati. Predavanja se bodo vršila ob sobotah popoldne in nedeljah dopoldne.

Naročnikom »Našega čolniča«.

Drugo številko smo odposlali še vsem lanskim naročnikom. Z marcem pa bo uprava ustavila list vsakemu, kdor ni poravnal naročnine ali se vsaj javil kot naročnik. Na prošamo vse naše fante in dekleta, naj ta mesec znova agitirajo za to naše edino slovensko mladinsko prosvetno glasilo. Dopise za marčevno številko je treba poslati najkasneje do 10. marca.

Koncert.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici priredi v soboto ob 8. uri zvečer in v nedeljo ob 4. uri popoldne v Trgovskem domu svoj običajni koncert. Vstopnice so po 10, 7, 5 in 3 lire.

Politični obiski.

Za jugoslovanskim ministrom Ninčičem sta se podala na pot v Rim še grška zunanji in prometni minister. Hočeta skleniti z Mussolinijem še tesnejše prijateljstvo. Italija bo potem imela na Balkanu in po Sredozemskem morju prvo besedo.

Za morjem teče rdeča kri...

Na maroški obali še pokajo puške. Abd-el-Krim je začel z novo ofenzivo in pregnal Špance iz važnih postojank. Tudi Francozom zdaj slaba prede. Vstaši so znali izrabiti sedanje deževje in potiskajo Francoze proti morju. Francoški poročevalci brzojavljajo domov, da to še ni glavni rifanski napad.

Tako beremo

v »Piccolu« in drugod, da bodo poslanci Slovenske ljudske stranke hudo nastopili proti ministru Ninčiču, ko se bo vrnil domov. Prijeli ga bodo, zakaj da ni v Rimu niti besedice spregovoril v prilog slovenski narodni manjšini.

Niso tiho.

Zadnji dan v februarju so bile na Dunaju spet hude demonstracije za neodrešene brate v južnih Tirolih. Zahtevali so, da mora o tem govoriti Društvo narodov.

Ima prav ali ne?

Na nekem shodu v Monakovem je znani minister Held, ki je zanesel spor med Nemčijo in Italijo, dejal: »Kot Nemec sem govoril odkrito o tem, česar je bilo srce polno. Pač ne bo držalo, če sem min. pred., da bi ne smel tega govoriti kar sem mislil.« To je povedal zato, ker so mu nekateri očitali, da bi bil zastran političnih razlogov moral takrat molčati.

Vedni bolnik.

Po Beogradu se je spet zvedelo, da je stari jugoslovanski krmar Nikolaj Pašić obolel. Zdravniki pravijo, da ni hudega. Vztrajen pa je, ker noče dati krmila iz rok.

Tu in drugod.

Na Švicarskem, kjer so trezni in pametni ljudje potrošijo za vojake in kanone le 10 odstotkov od vseh državnih izdatkov. Drugod pa komaj ostane 10 odstotkov za pametne in koristne reči (šole, bolnišnice, ceste, ubožce, knjižnice itd.).

Za vojne sirote.

Mestno županstvo nas obvešča: Pri mestnem anagrafskem uradu je na vpogled razglas videmske prefektore (odbora za zaščito in pomoč vojnim sirotam), ki govori o zdravljenju vojnih sirot v morskimi in gorskih zdraviliščih.

Vojne vdove lahko dobe pojasnila ob uradnih urah. Prošnje za sprejem v zdravilišča pa morajo biti vložene že do 30. marca.

Važna knjiga.

Nemški poslanec dr. Sternbach je izdal v posebni knjigi kraljevi odlok zakon z dne 22. maja 1924, št. 751, ki govori o preureditvi skupnih uživalnih pravic (Riordinamento degli usi civici nel Regno). Knjiga prinaša zakon v italijanskem izvirniku in nemškem prevodu. Poleg tega je dodal poslanec tudi daljši, stvarni uvod v nemščini. Knjigo dobite v Katoliški knjigarni v Gorici.

Vere na Čehoslovaškem.

Čehoslovaška je znana, če že ne kot protivrska dežela, pa vsaj kot versko brezbrizna. 13 in pol milijona prebivalcev je razdeljenih na 20 različnih veroizpovedanj. Nekaj čez 10 milijonov je rimskih-katolikov. Po uradnih izkazih so od leta 1920 padli za več kot en milijon! Narastli so pa prebivalci, ki se proglašajo za brez vere; teh je že tri četrt milijona. Na Češkem (brez ostalih delov države) je že izmed 100 prebivalcev 10 brez vere.

Gospodarstvo.

Vojnim oškodovancem!

V zadnjem času prejemajo strani ke vedno več vojno oškodovancev, ki likvidacij od tržaške finančne intendence. Te likvidacije obsegajo večkrat premičninsko, zemljiško in stavbinsko vojno odškodnino; v mnogih slučajih pa samo eno ali drugo od gori omenjenih vojnih odškodnin. Vsak vojni oškodovanec naj takoj pregleda dobro doštne račune in če najde, da je račun v njegovo škodo nepravilen, naj se pritoži proti računu pri pristojni vojni oškodovinski komisiji.

Postopanje registrskih uradov.

V tajništvo K. D. Z. in v naše uredništvo prihaja veliko strank, ki se pritožujejo nad postopanjem registrskih uradov in posebno še goriškega urada pri določevanju vrednosti pogodbenih predmetov. Registrski urad dviga brez vsakega usmiljenja trgovske cene pogodbenih predmetov tudi pri starih pogodbah in zapuščinah. Registrske pristobine postajajo za naše ljudstvo neznosne. Strankam svetujemo, da si priskrbijo cenitev hiše ali pa zemljišča od dveh občinskih priseženih cenilcev in da rekurirajo proti tozadevnim odlokom registrskega urada. Rekurz naj pošljejo na finančno intendenco v Vidmu. Rekurz naj se napiše na kolkovanem papirju 2 lir. Umevno je, da morajo stranke rekurirati samo v slučajih, če je bila cena pogodbenih predmetov zares previsoka določena po registrskem uradu.

Mlekarnam!

Mlekarska zadruga iz Šentviške gore je zaprosila tajništvo K. D. Z. za pojasnilo, če morajo tudi mlekarnarje plačevati užitninski davek.

Ker zanima to vprašanje vse druge, pojasnjujemo to vprašanje v »Gor. Straži«:

a) Če prodajajo mlekarske zadruge maslo samo na debelo, potem jim ni treba plačati užitninskega daveka;

b) če pa prodajo mlekarske zadruge le 10 dkg masla na drobno, potem morajo plačevati užitninski davek;

c) mlekarske zadruge, ki oddajajo svoje maslo Zadrugi zvezi v Gorici, so sklenile z užitninskim uradom konkordat in plačujejo po po 20 do 40 lir užitninskega davka letno.

Svetujemo tudi mlekarnam, ki ne oddajajo svojega masla Zadrugi zvezi v Gorici, da sklenejo z užitninskimi uradi primeren konkordat, ker se na ta način oprostijo raznih sitnosti in nadlog.

Tajništvo Kmečke delavske zveze v Gorici.

VACLAV BENEŠ - TŘEBÍZSKÝ

Dve povesti Karlštejskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fan Bradač.

(Dalje.)

»Gospod grof plemeniti Clenomore in Clonebuch! — Slišiš, oče! — Kje je nevesta?«

»Ali je mogoče? — Gospod grof plemeniti Clenomore in Clonebuch! Butler sam!«

»Njegov sin, oče!«

»Njegov sin!«

»Saj sva ti pravila včeraj, da pride vsak hip na ogled!«

»Ah, že vem, že vem! — Če človek vso noč ne spi, je drugi dan ves neumen.«

»Tudi midva skoro nisva zatisnila očesa!«

»Že vem! — To je ta prokleta vranja svojat! — Saj vam že pokazem, gnusne pošasti! — Takoj! — takoj! — takoj!«

»Vrata so že nastežaj odprta, oče! — Vrane pusti za prihodnjic, ko bo več časa!«

»Nel! — Še danes morajo poginiti vsil!«

»Že vprašuje po tebi! — Moramo iti naproti! — Brž, oče! — Taki ženini so iz zlata; ne prihajajo vsak dan, ampak baje le enkrat v življenju!«

»Ne — ne! Te grdobe moram prepoditi odtod in jih uničiti do zadnjel!«

(Črni ptič si je s kljunom ravnal peresa v perutnicah in se oziral po sebi, kakor da hoče reči: pogledaj, ali sem res grdoba!)

»Oče, jutri ti bom pomagall!«

Sin je moral gospoda oskrbnika skoro vleči h grajskim vratom, kjer je bil odlični gost že razjahal in stisnil hlapcu, ki mu je vzel važeti iz rok, trd »tolar« v dlan.

»Pozdravljen, gospod grof! Zelo me častiš s svojim odličnim obiskom!«

Gospod Blasius Sektator se je globoko priklanjal pred gostom.

Grof plemeniti Clenomore in Clonebuch je bil majhen, suh moškiček v črnem, svilenem suknjiču in v prav takih hlačah, preko ramen mu je visel plašč iste barve, na prsij je imel težko verižico. Iz vsake poteze na obrazu je odsevala njegova narava: piti iz čaše razkošja do zadnje kapljice. Grofu Butlerju ni bilo še niti trideset let, toda njegov obraz je bil ovenel kakor cvetlica po žgočem, parnem solncu. Tudi po rokah so se pojavljale gube. Glava mu je bila že napol plešasta. Njegov govor je bil raztrgan, kakor da se mu jezik zapleta med zobe, vselej je nekaj časa premišljal in potem je v eni sapi zdrdral dve tri besede, da jih ne pozabi. Oko mu je zrlo v stran, malo kdaj je pogledal v obraz, in sicer le, kadar ga je mikalo obličje, ki so mu njegovi učitelji pravili greh, za katerega so šivali baje hudobci v peklu obleko s šivankami, razbeljenimi v najhujšem ognju, in s sukanjem iz lanu, iz katerega se pletejo vrvice za vislice.

Potem sta pozdravila gospoda

grofa tudi oba brata, tako vljudno, kakor sta najbolj mogla in znala.

»In kje je sestra?«

Gospod grof se je oziral nekam topo okoli sebe; pri tem vprašanju pa so se mu oči zasvetile.

»Od včeraj malo boleha!« je brž odgovoril za očeta starejši brat.

»Toda če Bog da, bo jutri že zopet zdrava!« je še hitreje popravil oče sina.

»Torej bi se bil moral vendarle še en dan zadržati.«

»Karlštejn, gospod grof, ti je gostoljubno odprt v vseh prostorih!«

»Moj dragi prijatelj se že davno veseli na tukajšnji grad!«

»Tu je baje toliko redkih, dragocenih predmetov, toliko prekrasnih relikvij —«

»Celo delec Kristusovega križa!« je razlagal mlajši Sektator.

In služabništvo bi bilo izpolnilo temu gostu vsako željo, ki bi jo videlo v njegovih očeh; saj so ga imeli za nadvojvodo. Nekateri so prideli, da je to mladi cesar sam. In vsa ta hvala za košček svetle, okrogle kovine!

Kaj je novega na deželi?

Avče.

V naši vasi vlada že od pepelnice ne srede dalje nekako obsedno stanje. Orožniki krožijo po vasi, povprašujejo in poizvedujejo, zdaj vozijo ljudi na županstvo, zdaj na svojo postajo. To se godi vsaki dan. Ljudje pa so vsi prestrašeni. Kaj se je zgodilo je že »Goriška Straža« poročala in tudi drugi časopisi. Omeniti je treba le, da vse skupaj ni bilo vredno najmanjšega razburjanja.

Pri vsej zadevi se pa menda v prvi vrsti odlikuje naš vsegamočni gospodič občinski »segretario«. Pobič je še mlad, pravijo pa, da je na univerzi z diplomom absolvirati domišljijo. Častitamo mu tudi, ker bo moral sedaj kot neporočen tata pestovati. Ob priliki pa se še poimenimo. Sai je za samo vladno stranko sramota, da ima take vrste osebe, ki ji ne delajo časti.

Štandrež.

Dne 28. februarja se je predstavljala Riharjeva žaloigra »Vestalka« v 5tih dejanjih. Na željo ljudstva se bode ponovila v soboto dne 6. marca ob 5. uri za otroke in v nedeljo dne 7. marca za odrasle brez otrok v dvorani restavracije gospoda Petra Lutmana točno ob 4. uri.

Sv. Lucija ob Soči.

Tukajšnja »Narodna Čitalnica« že lep čas ni priredila nobene prireditve. Ako pa hočem govoriti po resnici, moram povedati, da smo na pustno nedeljo imeli čast videti ples, ki ga je priredila »Narodna Čitalnica«. Ali je tako društvo, ki prireja ples res »narodno«? Pravo prosvetno društvo mora nuditi občinstvu zdravo dušno hrano, kar pa ples nikakor ni. Prihodni prireditelji mesto plesa kako drugo pošteno zabavo. Ker sem že ravno pri grajanju, naj povem še nekaj, kar je graje vredno in sicer žensko vedenje v cerkvi. Vse ženske se ob nedeljah pri sv. maši ustavijo pri zadnjih vratih. Srednji del cerkve je popolnoma prazen, moški pa morajo ostati zunaj cerkve, ker radi žensk ne morejo noter. Naš cerkveni pevski zbor pa moram pohvaliti. Ponosni smo, da imamo takega pevovodjo oziroma organizatorja, kakor je g. Zdravko Munih, ki vsako nedeljo marljivo orglja in vodi petje.

Ponikve.

Redkokdaj se mi oglašamo v naši »Straži« z dopisi, pa še takrat le z žalostnimi novicami.

Dne 23. februarja je napravil posestnik Karol Červ samomor. Komisija je dognala, da je bil pokojnik v času vojne vstreljen v glavo in od tega časa mu je že par kozarcev alkoholne pijače škodilo. Potem ni vedel, kaj dela. Pokojni zapuščena žena in otroka starega 2 leti. Bog mu bodi milostljiv onkraj groba! Uboga žena in otrok! Toda tega ni kriva le svetovna vojna, so tudi ljudje preveč pridni za prodajo alkoholnih pijač.

Šempas.

Pusta so srečno pokopali — zapustil je pa le težke glave in prazne žepe. Kdor bi želel kupiti hišo za ne prevelike denarje, jo v Šempasu posebno ob cesti lahko kupi, ker jih je odšlo več v Jugoslavijo, drugi pa še pojdejo. Vina se dobi še nekaj na prodaj. Da ni slabo, je priča osmica (domača točilnica) na Guni, kjer so si morali celo puščati nekaj alkohola iz glave. Gostilničarji pa tožijo, da morajo točiti precej na kredo. Jih je tudi najbrže preveč. Vsled letošnjega velikega mraza bolehajo otroci, več jih je umrlo.

Dolenja Tribuša.

Pri nas ustanavljamo mlekarno. Oprava je že naročena. — Širile so se vesti, da bo konsum faliral. Ne

vemo še, koliko je resnice na tem; če bo, bomo vedeli, kdo je kriv. — Našim črnosrajčnikom so se začele srajce beliti. Morda bo zdaj kaj več miru med občani? — Naše ceste so zelo slabe. Most, ki nas veže z državno cesto bodo najbrže popravili šele potem, ko se zgodi kaka nesreča. Županstva, pobrigajte se, saj plačujemo vedno večje davke.

Občinar.

Saksid pri Dornbergu.

Prav redko kdaj se sliši kaj o naši vasi. Čitali smo v eni zadnjih »Straž« dopis iz Dornberga. Spomnil se pa ni dopisnik, v kakšnem položaju se nahaja danes vas Saksid, ki menda spada pod občino Dornberg. Ko prideš iz Dornberga do Zalošč vidiš vse v najlepšem redu, vidiš električno napeljavo in vodno napeljavo. A ko se obrneš proti Budihnim in Saksidu, vidiš občinsko pot v takem slabem položaju, da moraš v deževnem vremenu kar do kolen gaziti blato in vodo. A ni čuda, ker pot po vojski ni bila nič popravljena. Od železniške proge smo jo mi Saksidovci za silo sami popravili, a sedaj se nahajamo skoraj v tistem položaju, kakor prej. Prosimo županstvo, da se tudi ono zavzame, da se občinska pot iz Zalošč do Saksida čimprej uredi. Saj smo vendar tudi mi davkoplačevalci in enako pravni kakor so ostali občinarji. Most čez Vipavo se sedaj nahaja v zelo slabem in žalostnem stanju, ker je zgrajen samo iz mehkega lesa. Ta most ima za nas Saksidce veliko važnost in velik pomen, ker ima večina od nas onstran reke Vipave vinograde, polje, travnike in gozdove. Če bi ne bilo mostu bi rabili okrog po 5 km tja in 5 km nazaj. Zato prosimo županstvo, da bi se potrudilo čimprej, da se most spravi v dober stan. Upamo, da se bodo za naše gospodarske potrebe zavzela tudi oblastva in naš poslanec Besednjak.

Prizadeti Saksidovci.

Vedrijan.

Nekaj števil. Predpustom sta se poročila dva para. Vsi štirje so imeli skupaj 80 let 1 mesec dva dni. — Te dni je umrl naš najstarejši mož, priseljen iz Noznega. Tja po rožnici bi dopolnil 84 let. — Če bomo hoteli pokopati zopet tako starega moža, in ne pride od drugod kak star k nam umirat, bomo morali čakati mi in smrt skoro 4 leta; najstarejši sedaj živi Vedrijanec je bil namreč rojen 29. februarja 1856. — Tri ženske so nekaj starejše: ena je dopolnila 72 let, dve pa 71. — Zlate poroke ne bomo mogli obhajati še blizu 8 let. — Ali te številke dobro kažejo, ali slabo?

Osek.

Dopisnik v »G. Straži« z dne 20. II. 1926. nima povsem prav, ko trdi, da so oddaljeni od Oseka uro hoda, ko je v resnici vas Vitovlje le picle pol ure oddaljena od Oseka. Zelo se pa čudimo dopisniku, da še ni na jasnem, zakaj se je pouk v ljudski šoli v Vitovljah začasno ukinil, ko je vendar svoječasno nek mogočnjak sam bil grozno zadovoljen, da naj se učna moč iz Vitovlj odstrani. Za 18 šoloobveznih otrok, to je v starosti od 6—14 let, ne more obstajati šola, ker bi to preveč obremenjevalo občino in bi pouk vsakega posameznega otroka stal okrog 600 Lir letno. Da bi pa otroci iz Visokega in Dolenj hodili v Vitovlje v šolo, pač ne bo šlo, ker je v Oseku šola pred nosom. Kar se na tiče občinskih poti — kar na kratko! Popravljajte si jih, kot smo si jih mi — pa vam ne bode treba Krpanovih časov. Sami ste zahtevali in bili zadovoljni naj se poti popravljajo po deležih, ker ni denarja. V starejšinstveni se ji vam je bila, kot je bilo razglašeno, dovoljena za popravo poti tudi

primerna podpora iz občinske blagajne. Koliko pa vozimo mi po vaših poteh in nasprotno, koliko rabite pa vi občinske poti po ravnini? Sploh pa bi ne bilo nobenega nezadovoljstva v naši občini, če bi ne bilo nekaterih med vami.

Koritnica.

Marsikaj lepega in dobrega je pri nas, a še več slabega, graje vrednega. Tako se je v enem koncu vasi pojavilo izzivalno žvižganje, ki neti prepri med dobrimi sedi. Ta nekulturni pojav se obsoja sam ob sebi in ne dela časti nikomur. Vsak naj pred svojim pragram pometa, da bo lepo v soseski. Oklenimo se raje česa boljšega, stremimo po večji izobrazbi, da bomo značajni ljudje, ne pa mevske, iz katerih cel svet norce brije. Pika!

Prip. uredništva: Oseba, katere se tiče zgorajšnji dopis, je bila pri nas v uredništvu in uredništvo se je prepričalo, da je žena bolehnata. Zato naprošamo županstvo, č. duhovščino in učiteljstvo, da preprečijo vsako nadaljnje, četudi nagajivo izživljanje dotične osebe.

Kred.

(Smrt zanimivega starčka.) Dne 22. svečana je zatisnil oči 82 letni Valentin Sok, oče župnika Soka v Trebuši. Bil je več let župan v občini. Zelo se je udejstvoval za časa protiverske gonje v naših krajih pred kakimi 30 leti ko so gotovi elementi proklinjali in se zaganjali proti vsemu, kar je le kaj dihalo po cerkvi in duhovniku. Pokojni je stal v prvih vrstah in nevstrašeno odbijal napade. V zadnjih letih je živel le molitvi in premišljevanju. Zanimivo pa je, da je mož že pred 2 leti lastnoročno napravil krsto za svoj pogreb in ob mrtvaškem odru naj se razobesi lastnoročno pisana volja: »Jaz nočem lepe truge, in nočem luči pri mojem pogrebu, ker to je posvetna čast. Moje telo posvetne časti ne potrebuje. Moji duši posvetna čast pa ne more nič pomagati. Posvetna čast je Bogu gnjusova. Jaz posvetne časti tudi nočem pri mojemu pogrebu, ker sim ubogi grešnik. Kar stane posvetna čast, naj se da več sv. maš za mojo dušo in naj se da nekaj med uboge. Naj več naj se da ubogim misijonarjem, ki širijo sv. vero in terpijo veliko pomanjkanje v paganskih deželah. Več pomaga duši ena sv. maša, kakor da bi bilo moje telo v zlati trugi in tisoč luči gorelo pri mojem pogrebu. Trugo sim sam naredil iz najslabših desk ki sim jih mogel udobiti.

To sem pisal na 9. svečana, ki sim obhajal ta dan 80to leto moje starosti.

V KREDU 9. svečana 1924.

Podpis.

Stvar značilno označuje moža posštenjaka, za nas pa pomenljiva pridiga! Pokoj njegovi duši, preostanim naše sožalje!

Ukve na Koroškem.

Letošnji pustni čas nas je M. Dr. razveselila z dvema prireditvama. Na Svečnico so igrali par manjših šaljivih iger (Brez zajutreka, Grofovska guvernanta in kravica dekla...). Na pustno nedeljo in torek so pa priredile zanimivo igro: Izgubljeni raj. Kot drugod po deželi je bila ta igra tudi pri nas z veseljem sprejeta. Vloge so bile razmeroma jako dobro razdeljene. Tudi se v igranju že pozna napredek. Zlasti nas je presenetila Nežika, katero je predstavljala deklica iz nemške družine, ki je pa slovenski jezik res dobro obvladala. Pri obeh prireditvah so nastopili še mlajši fanti s prizoroma: Izgubljena stava in: Pred sodnikom. Da nam je njih nastop ugajal, je pričalo navdušeno ploskanje. Pri teh prireditvah nam brani denar se je porabil za nabavo pregrinjala krog prižnice z zlatim napisom: Kdor je iz Boga, božjo besedo poslušaj. — Tako smo videli, da se tudi nori pust da veselo in posšteno pognati.

Idrijske novice.

Kaj je novega v našem mestu? O pustu je napisal nekdo celo zgodbo v »Edinosti«. Ubogi urednik, ki je to bral in se morda čutil dolžnega stvar priobčiti. Kaj bodo rekli resni ljudje? Idrijčani menda tudi niso še tako pri koncu, da bi bili lačni takega pisanja. V dokaz naj bode, da je »Čuk na valci« padel od 600 naročnikov na 70.

S poslednjim dnem meseca februarja smo izgubili dodatne ure za slovenščino. V slovo materinščini je bil v gledišču glasbeno dramatični večer s petimi laškimi kosi. Dijaki letos umirajoče edine slovenske srednje šole so zapeli v državnem jeziku »Santa Lucia«. Naši poslanci so pred letom izposlovali v Rimu, da ni treba več laških točk, kako si drznejo podrejeni organi, da zahtevajo od strank, ki prireajo igre ali pa sploh koncerte, da morejo igrati za uvod laške komade. V takih slučajih pa mislimo, da je čisto navažno zlorabljanje kraljeve himne kakor je bilo v soboto in nedeljo v gledišču. Ko se je zaigrala kraljeva himna je vse ljudstvo spoštljivo vstalo ter je stoje poslušalo. Fašistovski himno pa je ljudstvo poslušalo mirno in dostojno, ker do danes ista še ni bila vročlašena za državno himno. Po zgečkalu pa je nekega dobro znane gospoda ter je ljudstvo vzpodbujal, naj se dvigne s sedežev in naj stoji kakor pri kraljevi himni. Omenjeni gospod je vzpodbujevalno vzklikal v blaženi nemščini »Auf, auf«. V nedeljo se je pa posebno postavil poročnik milice g. Kalin; spozabil se je tako daleč, da je pri igranju faš. himne udaril v lice neko žensko ker ni vstala. Ali bomo tako reševali čast Italije?

Po okolici so nastavile šolske oblasti obilo učiteljskih moči. Kjer so pred več leti poučevali eden ali dva so danes vsaj trije, ljudje pa tožijo, da otroci vedno manj znajo. Kako ne, ko na hodijo v šolo bolj gledat učitelja kot pa poslušat. Nekateri učitelji, ki otrok ne razumejo, pravijo, da so naši otroci zabiti, starši pa mislijo svoje in molčijo. Poznali smo častnika, ki je strogo prepovedal svojim šaržam, naj ne zmerjajo moštva, če ne znaio njih jezika.

Umrli je občeznani Franc Ciniš burk, izboren knjigovez. Rodom je bil Čeh, pa se je med nami vedno srečnega počutil. Lahka mu zemlja! Hčerka in sinu naše sožalje.

Imeli smo krasno vreme skoro cel mesec, tako da mogoče tudi mesec marec ne bo tako lep, v nedeljo večer pa je pričelo snežiti, no pa hudega ni nič, samo malo bolj mrzlo je postalo.

Imamo novega poštarja, posle je prevzel prejšnji teden. G. Češko je odšel v Gorico. Naša pošta je bila edina katero je imel v zakupu še Slovenec, a tudi ta je prešla v druge roke.

Brezposelni še vedno čakajo.

Rudarji težko pričakujejo objave nove delovne pogodbe katero so stavili na zadnjem shodu.

Nekaj smo pa le dosegli odkar smo v sindikatu in sicer: da so se kazni novisale petkratno in da smo dobili milico, katera nam bo delala red. Drugo še pride!

Zdravstvo.

(Konec.)

Tudi šola je mnogokrat kriva obolenju otrok na kužnih boleznih. Dogodi se večkrat slučaj, da leži doma otrok bolan. Starši sicer sumijo, da je bolezen nalezljiva, vendar je ne prijavijo, ker se boje mer, katere bi moral podvzeti zdravnik. Pošiljajo še dalje ostale otroke v šolo, tako, da prihajajo

doma v dotik z bolnim bratom ali sestro, v šoli pa z zdravimi otroci. Na ta način se nalezljiva bolezen, katero ima prvotno samo en otrok, mora razširiti po celi vasi in okoličici. Za to razširjanje je odgovorna samo malomarnost in brezbriznost staršev, ki ne pokličejo zdravnika, ne naznanijo bolezni vsaj županstvu! Skrlatinka, norice in ošpice so tako srlošno znane bolezni, da je tu vsak izgovor »nisimo vedeli« neutemeljen. In recimo, da kdo res ne ve, tedaj je njegova dolžnost z ozirom na ostale člane družine, z ozirom na sosede, z ozirom na sovaščane, da se pobriga za ugotovitev bolezni, da ne bo slučaj v njegovi hiši izvor bolezni mnogih in mogoče smrti nekaterih v vasi.

Večkrat se vidijo po kolodvorih, po šolah, pri javnih vodnjakih na verižici mali lončki, posodice za skupno uporabo pri pitju vode. Te posodice so velika nevarnost za razširjanje bolezni, ako se pred uporabo res temeljito ne umijejo. Vsaka oseba, ki pije, pušča nekaj svoje slin in nekaj bolezenskih kali na robu posodice. Poslužujoč se čaše, si človek ne samo ugasi žejo, ampak postane tudi deležen ostankov slin in bolezenskih klic ljudi, ki so pili pred njim. Zato je vpeljava posebnih naprav, kjer prihaja curek vode direktno v usta, po kolodvorih, šolah in javnih prostorih neobhodno potrebna. Dokler se to ne vnelje, je pa človek, ki ve, da je jetičen, ki se čuti bolnega, moralno vezan, da ne pije iz skupnih posodic, da tam ne pušča bolezenskih kali in ne zastruplja onih, ki bodo pili za njim.

Ravno tako nevarni so kozarci in namizno orodje v gostilnah, ako gostilničar ni vesten in ne podvzame vseh mer, da se isti po uporabi temeljito umijejo v vroči vodi in osuše. Neprestana kontrola po zdravniku in državnemu uslužbencu je nemoč, tu zavisi od vestnosti gostilničarja in od brige občinstva za lastno zdravje, da se prepreči razširjanje nalezljivih bolezni.

Predmeti, ki so večkrat v skupno uporabo, kakor brisača za obraz in roke, glavnik, krtačica za zobe, krtača za roke: vsi pomagajo, da se bolezen širi med člani družine, med sosedi in občinstvom. Na njih ostajajo v slučaju nalezljive bolezni bolezenske klice, ki samo čakajo gospodarja, novega polja za svoje uničujoče delovanje. Skrajšen čas je, da se ti predmeti za skupno uporabo odstranijo, da ima vsak član družine svojo lastno brisačo, lasten glavnik, lastno krtačico za zobe. Na kolodvorih in javnih mestih naj se mesto skupne brisače uvede posestne vrste papir, ki vpija vodo in osuši roke. V slučaju, da tega ni, je pa bolje nič kot pa skupna brisača, ki tako ogroža občinstvo.

Naj delamo, kar hočemo, naše zdravje ni odvisno samo od tega, kako mi živimo, ampak tudi od tega, kako žive ljudje okrog nas, v družini, med sosedi, v domačem kraju, v celi pokrajini. Nevarnost, da se okužimo od bolnika, katerega ne vidimo, je mnogo večja od nevarnosti okuženja po bolniku, katerega vidimo in se ga čuvamo? Osebna snaga, ki je stalna in temeljita, je eden glavnih pripomočkov, da se kljub stalni nevarnosti obvarujemo nalezljivih bolezni.

Listnica Kmetско-delavske zveze in političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. A. K., Podraga: Pošljite nam seznam vseh članov in društvena pravila, ki jih bomo tako spremenili, da bodo služila tudi za namen, ki ste ga omenili v svojem pismu.

2. Breščak Matej, Modrej 31: Iz Vašega pisma sklepamo, da ste bili s svojimi tovariši pred vojnoodškodninsko komisijo v Tolminu, da bi se pogodili za vojno odškod-

nino. Ker ste se pritožili proti delu tehničnega oddelka, je mogoče, da bo predsednik komisije določil strokovnjaka, da bo izvršeno delo pregledal ter ugotovil opravičenost ali pa neopravičenost Vaših pritožb. Če pa ne bo komisija uvaževala Vaših pritožb, bo izdala takoj imenovano vojno odškodninsko sentenco — razsodbo. Proti tej razsodbi je mogoče rekurirati tekom 30 dni toda le v slučaju, če presega priznana vojna odškodnina lir 50.000. Ko dobite razsodbo, je umestno, da se zglasite v tajništvu K. D. Z. Prinesite s seboj tudi razsodbe tovarišev. Če bo mogoče kaj ukreniti proti razsodbam vojnoodškodninske komisije Vam bo pojasnilo tajništvo.

3. Svet. Iv., Plužnje 107: Vi imate pravico do zastankov od 1. julija 1923. Sporočite nam koliko Vam je bilo priznano letne pokojnine; nato bo tajništvo posredovalo, da se Vam izplačajo tudi zastanki.

4. Kemp. Lorenz, N. Rut 22: Informirali smo se glede tečaja v Zatočninu pri tukajšnjem kmetijskem uradu (Cattedra ambulante), ki ne ve ničesar o njem. Vodstvo tečajev je v Vašem okraju izročeno drju Marsanu v Tolminu, zato najlažje izveste v Tolminu, kaj je s tem tečajem.

5. M. L. in K. R., Staroselo: Za Vaš slučaj potrebuje tajništvo samo informacij. Zato potrpite za odgovor. Odgovorili Vam bomo nismo.

6. Čar Bl., Vojsko 32: Prošnjo morate vložiti do 1. oktobra 1926. Prošnjo vložite potem županstva na »Commissione generale delle pensioni di guerra, Roma.«

7. M. Erž., Otalež: Tajništvo bo v Vaši zadevi posredovalo pri ministristvu.

8. N. N. Grahovo: Na vprašanje Vam tajništvo ne more odgovoriti; le županstvo Vam more pojasniti zadevo. Tajništvo.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. Alojzij Širca, oskrbnik v Št. Petru, ob veseli in zdravi sedemdesetletnici 10 L; Neimenovani v Gorici 50 L. — Srčna hvala in Bog plačaj!

Listnica uredništva:

Fr. K. Kozina, Istra: Naslov: »Socialna Misel«, Ljubljana, Jugosl. tiskarna, kolportajni oddelek. »Čas«, Leonova družba, Ljubljana.

N. N., Cerkno: Dopis prejeli in ga že pred tednom dali postaviti. Ker je pa precej obširen in se nam je za vsako številko nagromadilo preveč gradiva, smo ga pri dveh številkah odložili. Vzrok nepriobčiten po našem mnenju ne drži. Ker je pripravljen, ga objavimo s pripombo o zakasnelosti pri uredništvu. Smemo? Prosimo obvestila. Pozdrave.

K. F., Idrija ob Bači: Ker je stvar v teku, se nam zdi bolje še nekaliko počakati. Z objavljanjem bi znali škodovati. Oglasite se še kaj!

Več dopisnikom: Radi pomanjkanja prostora prosimo za nekoliko potrpljenja.

Staro selo, Štjak: Pride pri priliki.

VABILO.

k rednemu občnemu zboru Gospodarske zadrage na Reki vpisane za druge z omejenim jamstvom, ki se bo vršil dne 19. marca, na praznik sv. Jožefa ob 2. uri popoldne na Reki z naslednjim dnevnim redom:

1. Čitanje revizijskega poročila.
 2. Prečitanje in potrjenje bilance za leto 1925.
 3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 4. Slučajnosti.
- K obilni vdeležbi vabi odbor.

Sprejemem krojaškega pomočnika dobro izučenega v velikem in malem delu. Plača po zmoglosti dela. Bremec Franc, krojač, Podbrdo.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Potrji od neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem znancem tužno vest, da je naš nepozabni oče in brat

JAKONČIČ JOSIP

dne 26. febr. ob 10. uri zvečer, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Tem potom se prisrčno zahvaljujemo čast. duhovščini za spremstvo pri pogrebu, posebno pa domačemu preč. g. župniku za tolažbo v času bolezni in podelitev sv. zakramentov. Nadalje bodi izrečena prisrčna zahvala kozanskemu in biljanskemu pevskeemu zboru ter vsem domačinom in znancem iz sosednih vasi, ki so v tako obilnem številu spremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Kozana, dne 2. 2. 1926.

Karol, Oskar sinova, Ema, Olga hčere, Karol brat, Petrina sestra.

RAZPIS NATEČAJA.

Do 25. marca 1926 je razpisana služba občinskega tajnika v Števerjanu v Brdih.

Letna plača znaša Lir 8.400.

Zahtevajo se običajna spričevala in položitev pripustitvene takse v znesku Lir 50.

Neobhodno potrebno je poznanje slovenskega jezika.

Števerjan, dne 1. marca 1926.

Župan: Prinčič.

VABILO.

k obnovitvenemu občnemu zboru Živinorejske zadrage v Cerknem vpisane zadrage z omejenim jamstvom, ki se bo vršil v nedeljo dne 14. marca ob 1. uri popoldne v Cerknem v Gospodarskem domu s sledečim dnevnim redom:

1. Spremembe pravil.
2. Volitev nač. in nadzorstva.
3. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi

Začasni odbor.

Iščem osebo, ki je bila z menoj na Banki d'Italia, Via Codelli dne 8. maja 1924. Anton Zollia, Via Cappella N. 38.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 10. 3. 1926.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Maria« 12. 3. 1926.

»Tomaso di Savoia« 24. 3. 1926.

»Conte Verde« 31. marca 1926.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh;

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 15. marca 1926.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

TROPINOVEC,

pristni, dobite vedno v vsaki množini pri »Zadružni žganjekuhi« v Dornbergu

RESTAVRACIJA „UNION“

GORICA - VIA GARIBALDI 10

otvorjena 1. marca 1926.

Popolnoma prenovljeni prostori. Velika obednica. Prostori za zborovanja. Priznana kuhinja. Domača in tuja vina. Točna postrežba.

Lastnik: Serafin Joos in sin.

LUDOVİK ZOTTER

Obče znani brivec in vlasuljar

v Gorici na Travniku, nasproti vodnjaku, št. 17.

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi. V zalogi ima vlasulje krep, mastik itd. priprave šminkanje po zmernih cenah. Poseben salon za ženske. Izvrši se strižanje na bubikopf in garçon, onduliranje, pranje na Shampoing i. t. d. i. t. d.

Bik sive švicarske pasme 18 mesecev star, nerabljen ampak že preizkušen in potrjen od komisije je na prodaj. Oglasite se pri Berniku Jožefu, Kambreško p. Ročinj.

MNOGO POSESTEV IN HIŠ

manjših in večjih v županiji Banjaluka prodaja se pod jako ugodnimi pogoji. — Točne podatke daje:

MORAVA

bank. agent. in komis. družba, Banjaluka = Kralja Alfonza ul.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI

v GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini štev. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

Dr. Ivan Smerchinich

zdravnik radiolog v Rudolfovi bolnišnici na Dunaju, izvedenec v radiologiji

je začel zopet sprejemati in sicer vsak dan od 8 do 1 ure.

Zdravljenje z X žarki

SEMENIŠKA ULICA 24
(Baderjeva hiša.)